

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Чирпан, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ I, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Т. Динков

при участието на секретаря Милена В. Ташева
като разгледа докладваното от Атанас Т. Динков Административно
наказателно дело № 20235540200266 по описа за 2023 година

Производство по чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № 21-0375-000569/09.03.2022 г. издадено от И. Д.Д., на длъжност - началник група към ОДМВР - Стара Загора, РУ – Чирпан.

Жалбоподателят твърди, че НП е незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено.

Въззиваемата страна моли НП да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на обжалваното НП, намери за установено следното:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, от легитимиран субект и при наличие на правен интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С обжалваното НП, издадено въз основа на АУАН, Серия GA, № 468863/14.12.2021 г., жалбоподателят С. И. В., ЕГН ***** е бил санкциониран, както следва:

По т. 1 от обжалваното НП, на основание чл. 179, ал. 2 от ЗДвП („Който поради движение с несъобразна скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление“), във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 („Наказва се с глоба в размер 150 лв. който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението:“), пр. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 48 от същия закон („На кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му

страна, а водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовите пътни превозни средства независимо от местоположението и посоката им на движение“), изразяващо се в това, че на 14.12.2021 г. в 08.40 часа, в община Братя Даскалови, на път Общински № SZR2002, на път 56509, км 6, в посока изток - запад е управлявал лек автомобил марка „Фиат Пунто“, с рег. номер *** собственост на Т. И. И., ЕГН *****, като не е пропуснал ППС, с рег. номер ***, намиращо се или приближаващо се от дясната му страна на кръстовище на равнозначни пътища.

Видно от гореизложеното, повдигнатото административно наказателно обвинение по т. 1 от обжалваното НП е несъставомерно, тъй като за да е осъществен административно наказателния състав на чл. 179, ал. 2 от ЗДвП е необходимо с деянието да е бил осъществен съставомерния признак – причиняване на пътнотранспортно произшествие. В случая описанието на нарушението по т. 1 от обжалваното НП и обстоятелствата, при които е било извършено не отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН (Закон за административните нарушения и наказания), тъй като не са посочени всички факти от съставомерен характер, а именно – причинено ли е било пътнотранспортно произшествие, като описанието на самото нарушение не позволява извеждането на извод за точното място на извършване на нарушението, т.е. касае се за фактическа необоснованост на административнонаказателното обвинение.

При тези данни, тъй като липсата на изрично волеизявление на административнонаказващия орган за фактите, обуславящи нарушението, не би могла да бъде санирана с установените в хода на съдебното следствие обстоятелства въз основа на събраните доказателства (законът не предвижда възможност за отстраняване на нередовностите в НП, каквото е предвидена в определени хипотези за някои от нередовностите в АУАН – чл. 53, ал. 2 от ЗАНН), съдът намира, че по т. 1 от обжалваното НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

По т. 2 от обжалваното НП, на основание чл. 185 от ЗДвП („За нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв.“) за нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП („Регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условията и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи“), изразяващо се в това, че на 14.12.2021 г. в 08.40 часа, в община Братя Даскалови, на път Общински № SZR2002, на път 56509, км 6, в посока изток - запад е управлявал лек автомобил марка „Фиат Пунто“, с рег. номер *** собственост на Т. И. И., ЕГН *****, което не е било представено на технически преглед.

Посочените фактически констатации по т. 2 от обжалваното НП се потвърждават от показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, разпитани в хода на съдебното следствие. Същевременно жалбоподателят не ангажира доказателства, удостоверяващи преминат задължителен периодичен преглед за проверка на техническата изправност на процесния автомобил към датата на извършване на проверката. При тези данни съдът намира за доказано нарушението по т. 2 от НП и извършването му от жалбоподателя, още повече, че последният не го

и оспорва (макар и да се иска отмяна на НП в неговата цялост, наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на НП касаят единствено и само нарушението по т. 1 от НП). Наказанието за конкретното нарушение е предвидено в закона в твърд размер – глоба от 20 лв., каквото именно по вид и размер е и наложеното с НП наказание. Ето защо съдът намира, че НП в тази му част (т. 2) е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При оспорване на НП разноските се присъждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК), включително и в производството пред въззивния съд, доколкото по този въпрос е налице изрична уредба - чл. 63д от ЗАНН, която разпоредба предвижда, че в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. В Административнопроцесуалния кодекс липсва изрична уредба как следва да се процедира, ако искането за отмяна на административен акт е частично уважено и частично отхвърлено. Съобразно препращащата норма на чл. 144 от АПК, за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс (ГПК). Ето защо в случая приложение намират общите правила на чл. 78 от ГПК, в който е проведен принципът, че страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от иска. Индияция, че именно това е законовата идея е и нормата на чл. 136 АПК, съгласно която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

При приложение на този принцип и двете страни в административно-наказателното производство имат право на разноски по съразмерност, пропорционално на уважената, респективно отхвърлената част от жалбата.

В случая безспорно по делото е осъществено процесуално представителство по пълномощие на жалбоподателя. Разноските са своевременно поискани от страната и са доказани по размер доколкото в представения договор за правна защита и съдействие (л. 5 от делото) изрично е посочено, че са изплатени от страната в брой, в който случай в тази част същият има характера на разписка за извършеното плащане.

При това на страната се дължат разноски съобразно уважената част от иска. Доколкото разноските са претендирани в размер на 400 лв., предвид размерът на уважената част – 20 лв. от общия интерес по оспореното НП – 220 лв., искането на жалбоподателя за присъждане на съдебно-деловодни разноски се явява основателно в размер на 363.63 лв.

Съгласно чл. 78, ал. 3 от ГПК ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на административнонаказващия орган, съизмеримо с размера на намаляване на имуществената санкция. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност. Като взе предвид, фактическата и правна сложност на делото и осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство (представяне на писмено становище), съдът счете, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл. 27е от Наредбата, а именно сумата от 80 лева. В съответствие с правилото на чл. 78, ал. 3 вр. с ал. 1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от иска, а именно сумата от 7.27 лева.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-0375-000569/09.03.2022 г. издадено от И. Д.Д., на длъжност - началник група към ОДМВР - Стара Загора, РУ – Чирпан, в частта му по т. 1, с която на основание чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП на С. И. В., ЕГН ***** се налага административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за извършено нарушение на чл. 48 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0375-000569/09.03.2022 г. издадено от И. Д.Д., на длъжност - началник група към ОДМВР - Стара Загора, РУ – Чирпан, в частта му по т. 2, с която на основание чл. 185 от ЗДвП на С. И. В., ЕГН ***** се налага административно наказание „глоба“ в размер на в размер на 20 (двадесет) лева за извършено нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОДМВР - Стара Загора да заплати на С. И. В., ЕГН *****, представляван от адвокат П. Т. К. от АК – Стара Загора направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение на представлявалия го упълномощен защитник в размер на 363.63 лева.

ОСЪЖДА С. И. В., ЕГН ***** да заплати НА ОДМВР - Стара Загора юрисконсултско възнаграждение в размер на 7.27 лева.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____